

genindsat, og udvalget har kunnet tiltræde dette ønske.

Til §§ 144—153.

Bestemmelserne svarer til L. F. §§ 144—153.

Ifølge bestemmelsen i lov nr. 141 af 31. marts 1949 § 29, der er medtaget i § 154 i L. F. 1948—50, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at lejligheder, der hidtil har været benyttet alene til udstillingslokale eller oplagsrum, ved ledighed skal anmeldes og ikke uden samtykke fra kommunalbestyrelsen skal kunne tages i brug på anden måde end til beboelse. Denne bestemmelse har ikke haft nogen større betydning, og da den vil kunne have uheldig indflydelse på dispositioner over lokaler af nævnte art, har man ladet den udgå.

Til §§ 154—157.

Bestemmelserne svarer bortset fra nogle redaktionelle ændringer til L. F. 1948—50 §§ 155—158.

Til § 158.

Ved § 3 i lov nr. 131 af 31. marts 1950, jfr. senest lov nr. 494 af 20. december 1950, blev den oprindelig ved lov nr. 111 af 31. marts 1949 givne beskyttelse mod opsigelse i lejemål om boliger og lokaler, der første gang er udlejet efter 1. september

1939, jfr. lovbekendtgørelse nr. 347 af 6. september 1947, videreført, således at en opsigelse i henhold til §§ 55 og 57 eller i henhold til § 60, jfr. de nævnte paragraffer, i nævnte bekendtgørelse tidligst kan få virkning til 1. marts 1952.

Det foreslås, at de i medfør af den nævnte lovgivning suspenderede opsigelser nu helt mister deres gyldighed.

Til § 160.

Bestemmelsen svarer til L. F. 1948—50 § 161 dog med de ændringer, der er nødvendiggjort ved gennemførelsen af de siden dette forslags seneste fremsættelse i rigsdagen foretagne ændringer i leje- og bolig-anvisningslovgivningen.

Til § 161.

Da loven på adskillige punkter indeholder bestemmelser, der kun er tænkt at skulle have midlertidig gyldighed, og den på andre punkter gennemfører ændringer i den hidtil gældende lovgivning, hvis gyldighed ud i fremtiden bør afhænge af deres praktiske virkninger, har man foreslået, at loven optages til revision i rigsdagssamlingen 1953—54, og at dens gyldighed udløber med udgangen af marts måned 1954, for så vidt den enkelte bestemmelse ikke ifølge sit indhold måtte have længere gyldighedstid.